

Джордж Байрон

Пленителна като нощта...

Пленителна като нощта
под ясни звездни небеса,
тя в хубостта си съчета
от ден лице, от мрак коса
и поглед пълен с бистрота,
като разискрена роса.

Прибавил сянка, лъч отнел,
ти чара и би разрушил;
той, в къдриците и се вплел,
ограбва образа и мил;
там ясна мисъл би прочел –
той хубост с ум е съюзил.

Тя има вежди и страни
спокойни, нежни, а под тях
усмивки – мамещи вълни, –
разказващи за весел смях,
за минали безгрижни дни,
за любещо сърце без грях.

КРАЙ

George Byron

Източник: Неизвестен

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4341>]